

Sygn. akt III KZ 33/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie J. G.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 czerwca 2014 r.

zażalenia J. G. na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu

Apelacyjnego w [...] z dnia 16 kwietnia 2014 r., o odmowie przyjęcia wniosku o

wznowienie postępowania w sprawie sygn. akt II .../06, Sądu Rejonowego w B.

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. i w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. w

zw. z art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia osobistego wniosku J. G. o wznowienie postępowania w sprawie sygn. akt II K .../06 Sądu Rejonowego w B., ponieważ skazany wezwany do usunięcia braku formalnego wniosku przez wskazanie podstawy wznowienia i okoliczności szczególnie uzasadniających jej istnienie nie zastosował się do wezwania.

Na powyższe zarządzenie J. G. . złożył zażalenie w którym podniósł, że Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego rozpatrując wniosek skazanego nie dostrzegł, że przedmiotowa sprawa ostatecznie została zakończona

pod sygnaturą II K .../09. Nadto wskazał, że sprawa ta rzutuje również na sprawę II K .../99 Sądu Rejonowego w B.

W związku z powyższym wniósł on o pozytywne rozpatrzenie sprawy, co pozwala wnioskować, że postulował o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem trafność zaskarżonego rozstrzygnięcia nie budzi zastrzeżeń, chociaż to nie argumentacja uzasadnienia zarządzenia Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego doprowadziła do takiej konkluzji.

Zaskarżone zarządzenie nie dostrzega, że w sprawie dot. J. G. o sygn. akt II K .../06, wyrok Sądu Rejonowego w B. został uchylony wyrokiem Sądu Okręgowego w Z. z dnia 29 stycznia 2009 r., sygn. akt II Ka .../08, z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. W Sądzie Rejonowym w B. sprawę tą ponownie zarejestrowano pod sygn. II K .../09 i zapadły w niej wyrok został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Z. z dnia 2 września 2009 r., sygn. akt II Ka .../09 (vide: notatka urzędowa z dnia 6 czerwca 2014 r.).

W związku z tym zbędnie żądano od J. G. wskazania podstaw wznowieniowych w sprawie II K .../06, której dotyczył jego wniosek, ponieważ zapadły w niej wyrok nie kończył postępowania sądowego w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k. Należy jednocześnie zauważyć, że złożenie osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania jest czynnością prawnie bezskuteczną, dlatego wzywaniem do usuwania braku formalnego takiego wniosku nie spowoduje, że uzyska on formalny status wniosku o wznowienie postępowania. W aktualnie obowiązujących przepisach procesowych nie ma odpowiednika art. 545 § 3 k.p.k. w brzmieniu przyjętym ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2013.1247), który wejdzie w życie w dniu 1 lipca 2015 r., przewidującego wymiar procesowy czynności podobnych do tych, które w tej sprawie podjął Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego. Jednak osobisty wniosek skazanego o wznowienie postępowania nie jest pozbawiony znaczenia procesowego, ponieważ analizując jego treść i dociekając intencji skazanego, w kontekście art. 118 k.p.k., można stwierdzić jakie postępowanie sądowe zakończone prawomocnym

orzeczeniem jest przedmiotem wniosku, czy podlega ono wznowieniu w rozumieniu przepisów rozdziału 56 k.p.k. oraz czy nie traktuje on tej instytucji jako kolejnego środka odwoławczego. Po dokonaniu takiej analizy Sąd może podjąć czynności procesowe, które doprowadzą do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania z zachowaniem wymogów formalnych, a w szczególności przymusu adwokacko – radcowskiego.

Należy podkreślić, że w sprawie niniejszej pismo skazanego jest na tyle ogólne, że nie pozwala przedsięwziąć dalszych czynności procesowych, zaś próba jego weryfikacji spotkała się z brakiem aktywności skazanego, a przecież przedmiotowy wniosek nie określa nawet prawidłowo orzeczenia, które zdaniem skazanego powinno być objęte procedurą wznowieniową, zaś jego argumentacja związana jest bardziej z zarzutami apelacyjnymi niż podstawami wznowieniowymi. Nadto w zażaleniu skarżący wspomina o dwóch wyrokach Sądu Rejonowego w B. w sprawach: II K .../09 i II K .../99. Z tych względów w aktualnym stanie sprawy trudno dociec jakie prawomocne skazania objął on swoim wnioskiem. Dlatego rację ma Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego, że wniosek skazanego jest bezskuteczny. Oczywiście nie uniemożliwia to skazanemu złożenia ponownego wniosku o wznowienie postępowania z tym, że musi on pamiętać, że taki wniosek powinien spełniać wymogi określone w art. 545 § 2 k.p.k.

Z tych względów zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy.